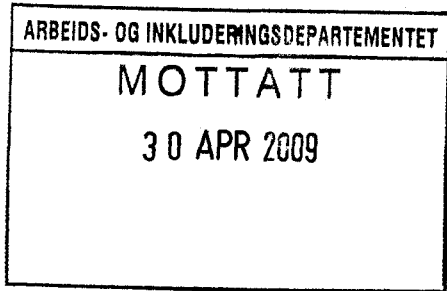

Arbeids- og inkluderingsdepartementet

Postboks 8019 Dep.
0030 Oslo

Forslag til regelverk for å følge opp forslag i St.meld. nr.18 (2007-2008) Arbeidsinnvandring og forslag til forskrifter til ny utlendingslovs kapittel 3 om arbeid og studier mv.

Utgangspunktet for NTNUs høringsuttalelse er virksomhetens visjon om å være internasjonalt anerkjent som et fremragende universitet i 2010. Ett av virkemidlene for å imøtekomme dette er å kunne rekruttere internasjonale forskere på en effektiv måte.

Høringen dreier seg om forslag til endringer i utlendingsforskriften. NTNU opplever imidlertid ikke at det bare er forskriften alene som bør revideres. Under dagens praksis innvilger UDI arbeids- og oppholdstillatelse i løpet av få dager dersom det gjelder grupper som har fått et såkalt "hurtigspor". Dette gjelder for eksempel fotballspillere. Dermed er det antagelig rom for hurtig gjennomføring av saksbehandling uavhengig av eventuelle forbedringer i lov og forskrift.

Tidsbruk i forbindelse med innvilging av tillatelse er én av de store utfordringene som forskere som rekrutteres til NTNU opplever. Lang saksbehandlingstid blir ytterligere forverret i forbindelse med familiegjenforening. Ved gjennomføring av endringer skissert i høringsnotatet vil noe bli forbedret, og noe kan virke mot sin hensikt, se kommentarer nedenfor.

NTNU ønsker å presisere at tilgjengelig informasjon, på engelsk, med tydelig forklart prosess fra arbeidskontrakt til ferdig behandlet sak også er av betydning i tillegg til justeringer av forskrift.

Økt ansvar for arbeidsgiverne, mulighet til å sette arbeidstager i arbeid før oppholdstillatelse er gitt. Paragraf 6-8

NTNU er positiv til at arbeidsgivere som oppfyller visse kriterier skal kunne rekruttere direkte og la arbeidstakere starte i arbeid før tillatelse foreligger. NTNU forutsetter at forskningsinstitusjoner vil bli satt i denne kategorien, og gitt mulighet for å tiltrekke seg høykompetent arbeidskraft uten unødvendig forsinkelse i oppstart av arbeidet slik forslaget til ny forskrift antyder. NTNU ønsker å presisere at det er nødvendig å se forskerens søknad, før eller etter ankomst, i sammenheng med eventuell families søknad om familiegjenforening.

Postadresse	Org.nr. 974 767 880	Besøksadresse	Telefon	Saksbehandler
7491 Trondheim	E-post: postmottak@adm.ntnu.no	Høgskoleringen 1	+47 73 59 50 00	Petter Wiig
	http://www.ntnu.no		Telefaks +47 73 59 80 99	Tlf: +47 73 59 80 06

All korrespondanse som inngår i saksbehandling skal adresseres til saksbehandlerenheten ved NTNU og ikke direkte til enkeltpersoner. Ved henvendelse vennligst oppgi referanse.

Det legges til grunn at det bare vil være aktuelt å gi familiemedlemmer tilgang til å søke D-visum etter at referanseperson har fått oppholdstillatelse.

Her ønsker NTNU å knytte noen kommentarer til praksis, ikke nødvendigvis retningslinjene. Med dagens behandlingstid på familiegjeforeningsaker, inntil 6 mnd, kombinert med tidlig arbeidsstart for forsker, kan ikke vi se at dette skal lette situasjonen for våre forskere. Med den nye ordningen vil en forsker kunne reise hit og begynne arbeidet umiddelbart, mens familien først må vente hjemme på at forskeren skal få oppholdstillatelse, deretter kunne søke om D-visum. Med en slik ordning vil prosessen deles opp i to lange ventetider. I denne perioden er det generelt vanskelig for personer å få informasjon fra UDI om saksgangen og hvordan saken står. Resultatet er at selve prosessen med å få flytte en familie hit tar lenger tid. NTNU ønsker at både forskerne og deres familie skal kunne reise og søke om opphold samtidig.

Dette er et vesentlig punkt i forhold til rekruttering av toppforskere. Usikkerheten omkring prosessen og hvor komplisert og tidkrevende det er å flytte en hel familie virker avskrekkende, og bidrar ikke til å hjelpe forskningsinstitusjoner med å hevde seg i den internasjonale konkurransen.

Det er hensiktsmessig å se på paragraf 6-1 fjerde ledd i samme omgang.

I høringsnotatet foreslås det at når det ikke er fastsatt kvote eller kvoten er fylt opp, kan det kun foretas tilsetting i stilling hvis stillingen ikke kan besettes av innenlands arbeidskraft eller arbeidskraft fra EØS – eller EFTA-området. (Se for øvrig uttalelse fra NFR)

Med tanke på at man i forskriften ønsker å gi institusjonen større ansvar og mulighet til å sette arbeidstager i arbeid tidligere, vil det virke mot sin hensikt å følge kvoteprinsippet. Undervisnings- og forskningsinstitusjoner benytter kompetansekrav for å avgjøre hvem som best egner seg for en stilling. Slik sett er kvotekravet dels unødvendig fordi kompetanse alltid vil være avgjørende, dels er det forsinkende å skulle ta stilling til en geografisk avgrensning i forhold til ansettelse av forskere.

I paragraf 6-12 *Arbeidsmarkedsmessig vurdering ved arbeidsforhold og fastsettelse av kvoter for ulike kategorier arbeidstagere* heter det:

”Når det skal foretas en individuell arbeidsmarkedsvurdering av om stillingen kan besettes av innenlandsk arbeidskraft eller arbeidskraft fra EØS- eller EFTA-området.....er det en forutsetning for å gi tillatelse at Arbeids- og velferdsetaten samtykker etter nærmere retningslinjer gitt av Arbeids- og Velferdsdirektoratet.”

NTNU anser det for lite sannsynlig at NAV er sterkere kvalifisert til å vurdere om det finnes egnede forskere innen Norge/EØS/EFTA i større grad enn hva NTNU selv er i stand til å vurdere. NTNU vil alltid søke å ansette de best kvalifiserte forskerne etter globalt utlyst åpen konkurranse, og anser formuleringen i forslag til forskrift for å være sterkere til hinder for rekruttering enn hva nødvendig er. Hvorvidt formuleringen bør endres, tas bort eller forskningsinstitusjoner skal unntas fra kravet ønsker ikke NTNU å mene noe direkte om.

Utforming av oppholdstillatelse

NTNU anser det for å være praktisk at arbeidstagere får utstedt oppholdstillatelse av samme lengde som den arbeidskontrakt som ligger til grunn for innvilgelse av tillatelsen. Vi forutsetter samtidig at ved forlengelse av opphold av årsaker som medfører lengre varighet i opprinnelig kontrakt, som for

eksempel svangerskap, så vil oppholdstillatelsen bli tilsvarende forlenget for både arbeidstaker og familiemedlemmer.

Presisering i bestemmelse om bortfall av permanent oppholdstillatelse. (s84)

Departementet foreslo at det inntas en presisering i loven om at ett eller flere opphold av en viss varighet i Norge ikke er tilstrekkelig for å hindre bortfall av oppholdstillatelsen. Her kommer dette i forskriften i form av paragraf 49 som handler om bortfall etter fravær fra riket i mer enn to år. Et fravær fra landet på mer enn to år i løpet av en fireårsperiode er ikke uvanlig for forskere. Disse reiser mye, og innehar ofte flere stillinger fordelt på ulike institusjoner i flere land. I perioder er det behov for lengre opphold ved andre institusjoner enn hos hovedarbeidsgiver her i Norge. Det tas inn presiseringer under paragraf 49 som antyder at man i forbindelse med arbeid/utdanning skal kunne innvilges unntak fra toårsregelen. NTNU håper det vil bli lagt opp til formuleringer som medfører at forskere slipper å gå gjennom de samme prosessene hvert fjerde år slik forskriften antyder.

Basert på utkast til høringsuttalelser gitt av NFR ønsker NTNU for øvrig å slutte seg til denne.

Med hilsen

Trond Singsaas

Organisasjons- og informasjonsdirektør

Hege J. Tunstad
Rådgiver